

Az egyetemi ifjuság véres tüntetése a királyi várban

A rendőrség vagdalkozott — a katonaság nem zavarta meg a békés demonstrációt

A magyar ifjuság teljes szívvel átérzi a mai történelmi idők szellemét. Az egyetemi polgárság az új Magyarország születésén, ezekben a sulyos órákban, amikor a nemzet sorsa forog kockán, nem húzódnak meg az Alma Mater árnyékában. Az ifjú lelkesedés, a jövő üzenete és egy boldogabb kor után való vágyódás talpra állította az egyetemi ifjakat, akik rajongással a beteg országot átalakító demokratikus eszmék iránt, a békéért és a haladásért, Magyarország függetlenségéért és a saját szabadságáért békés, de lelkes tüntetésekkel villanyozták fel a fővárost. Ez a demonstráció, mely a közhangulatnak a megnyilatkozása, szellemi ünneppel zajlott le csütörtökön. Semmi felforgató cél nem kísérte a tüntető sokaságot, amelynek zászlója előtt mindenféle tisztelettel lengtek meg a kalapok. Annál szomorubb és eléggé el nem ítéhető, hogy a rendőrszima ma belegázolt a fiatalságba, melynek sorai között nők és katonatisztek voltak, annál felháborítóbb, hogy rendőrkard verte szét ma azokat, akik loyális demonstrációval a magyar királyt akarták köszönteni.

Az egyetemi polgárság zöme ma délben rendőrfőkapitányi tilalom és rendőrkordonokon át nemzeti színű zászló alatt felkerekedett a királyi Várba, hogy a király előtt tolmácsolják az ifjuság hódolatát és átadják a memorandumot, amely az ifjuság 12 pontját foglalja magában. Előzőleg egy kis klerikális locc meg akarta bontani az egyetemi polgárság egységét. A klerikálisok külön felvonultak Budára, de amikor az egyetemi polgárság, — amelynek soraiban háromszáz tiszts és sok egyetemi hallgató volt, felkészült a Várba, a magyar királyi államrendőrségi tapintat, kordont vont és később vért ontott. Amíg az őrség, a kirendelt századok meg tudták érteni, hogy ez a demonstráció a független Magyarországnak és a koronás királynak szól, amit nem szabad erőszakkal elnémitani, addig a pesti rendőrség kivezényelt csapatai *Krecsányi* Kálmán főkapitány-helyettes parancsára dühvel gázolták a tüntetőket, köztük az egyetemi hallgatókat és gurkák módjára kardlapozták a védtelen egyetemi polgárokat, akik közül sokakat, néhány katonatiszte is, sulyosan megsebesítettek. Ha ez dicsőség volt, úgy a budapesti államrendőrség ma a királyi Várban nagy dicsőséget aratott.

Az egyetemi ifjuság, melyet talpra állítottak az új Magyarország vajudó történelmi napjai, ma nem lankadó agilitással folytatta mozgalmát, sőt még erősebben felszikkázó lelkesedéssel. Ma délelőtt ötven tagu bizottságot delegált az egyetemi ifjuság, hogy egységessé tegyék akciójukat.

Részletes tudósításunk ez:

A Szentimrések verekednek

A mai nap diáktüntetései a Nemzeti Múzeum előtt kezdődtek, ahol az ifjuság reakcionárius szellemű töredéke, a *Zsembery- és Hindy*-csoport, a Szentimrések, ellendemonstrációval akarták gyengíteni a radikális egyetemi ifjuság mozgalmát. A két veterán reakcionárius ifjusági vezér, akik az egyetemi ifjuság félrevezetett csoportjának, a najdani Egyetemi Körnek hátán jutottak honatyai rangra és Vöröskeresztes diszpozíciókba, a Szentimrés levették körében rekedt szellemükkel a békét és a független Magyarországot követelő ifjuság ellen tüzeltek hibeik kis csoportját. Értesülve erről a manőverről, az egyetemi ifjuság, mely a műegyetem előtt gyűlt egybe, megbizta *Ótvös* József orvostanhallgatót, *Szücs* László joghallgatót és *Szathmáry* Géza rokkant zászlós egyetemi hallgatót, a przemysli hős fiát, hogy menjenek a Múzeum elé és tiltakozzanak a radikális ifjuság nevében a sötét machinációk el-

len. Amikor a kiküldöttek a Múzeumhoz értek, ott már javában gyülesezett a szentimrések csapata. *Szücs* László fel akarta olvasni a radikális egyetemi hallgatók nyilatkozatát. A kis „fekete” csoport azonban ezt inzultussal, szidalmakkal megakadályozta. Röpködtek a „bolsevik”, „hazaáruló” és „zsidó” jelzők. A radikális ifjuság kiküldöttei az éretlen és áljelszavaktól megszedült egyetemi polgárok gyülekezését erre otthagyták és visszamentek a műegyetem elé.

Az egyetemi ifjuság bizalmi emberei ezután elhatározták, hogy a tegnap kibocsátott kiáltványukban foglalt demokratikus követeléseik mellett fenn a Várban fognak tüntetni a királyi palota előtt. A mintegy ezer főre rugó csoport, — egyetemi hallgatók, diákleányok — négyes sorokba tömörültek.

Fel a Várba!

— adták ki a jelszót a diákvezérek és a tömeg példás rendben indult meg a Lánchídfő felé.

— *Éljen a béke! Menjünk a király elé!* — zugott a lelkesedés ezer egészséges diákokból. A diákok ugyanis téves értesülés alapján azt hitték, hogy a király minisztereivel a budai várban tanácskozik.

A Lánchídfőnél a tüntető ifjuság már több ezer fővel gyarapodott. Ugyanis az Erzsébet-hídon át is érkezett egy diákcsoport, amelyhez százával csatlakoztak a járó-kelők, polgárok, tisztek, nők, akiket magával ragadott az ifjak lelkesedése. Amerre a menet elvonult, megnyiták az ablakok, virág hullott, éljen zugott, zsebkendők lobogtak.

A tüntető egyetemi hallgatók egyik csoportja a budai Fő-utcán vonult végig. Amikor elhaladtak gróf *Andrássy* Gyula palotája előtt, az új „közös” külügyminiszter megjelent az erkélyen és beszédet intézett az ifjusághoz, megígérte, hogy lehetőleg megvédi az ország területi épségét és feladatának tartja a független Magyarország megalapítását. Utána gróf *Apponyi* Albert szót, majd *Huszár* Károly hívta fel az ifjuságot a haza megmentésére.

Közben egyre szaporodott a tüntető egyetemi polgárság felvonuló menete. A Lánchid pesti oldalán *átörték a rendőrkordont*. A budai hídfőnél álló lovasrendőrcsoport szintén nem volt képes megállítani a tüntető tömeget, mely nem törődve rendőrkarddal, rendőrllovak patájával, özönlött előre és futólépésben zudult az *Albrecht*-ut felé. A lázban égő és a himnuszt éneklő tüntetőket az *Albrecht*-uton erős katonai, csendőr- és rendőrkordon várta. Egy csapatnak, néhány száz főnyi tömegnek, lobogóval, melyet *Károlyi* Mihály gróftól kaptak, rohantak a *Disz-tér* felé. A hadtest-parancsnokság épülete előtt lovasrendőrök falanxa várta őket. Mint a félkeveszett ár törtek át a kordonon és most már szabad volt az utjuk egészen a *Szent György-tér*ig.

Magyar lobogó a királyi palotán

A várőrség — 29-es honvédek — csodálkozva, csillogó szemmel nézték a tüntető felvonulást és nem állották útját az ifjuságnak, amely ezután előzönlötte a várudvart. Itt újabb akadály állotta útjukat, új rendőrkordon, mely velük szemben azonban szintén gyengének bizonyult. *Pusztai* Gazda Jenő egyetemi hallgató, tartalékos főhadnagy egyenruhában, zászlóval a kezében vezette a tüntetőket, mintegy száz főből álló csapatot, mely leszerelte egy-két lakáj ellentállását.

Jelrohant a királyi palota első emeletére és ott az egyik ablakot feltárva, kitűzték a magukkal vitt magyar trikolt.

Erre a jelenetre leirhatatlan lelkesedés lett urrá a tömegben.

— *Éljen a független Magyarország!* — Le a háborúval, rögtöni békét akarunk! Hozzák haza a magyar katonákat! — tomboltak a tüntetők, akiket ifjusági szóokok szavai tüzeltek.

A rendőrség vérbefojtja a tüntetést

Már éppen békésen elvonulni készült a tüntető ifjuság, amikor a *Krecsányi* Kálmán főkapitány-helyettes vezényletével a Várba rendelt rendőrcsoportok megérkeztek és kardot rántva, attackra indultak.

Örült és vad vagdalkozás következett, a lovasrendőrök beletiptak a tömegbe, melynek menekülése útját elzárták. *Behasított fejjel, véresre szabdalt arccal egymásután rogytak össze az összekaszabolt egyetemi polgárok, köztük tisztek, akiket a tüntetés jelemelő látványa magával ragadott.*

Szemtanuk állítása szerint legalább két-százán sebesültek meg, köztük több az igen sulyosan sérült. *Egy honvédfőhadnaggyal állítólag haldokolva szállított el pár egyetemi polgár.* Amikor már teljes volt a véres kaos, a 29-es honvédbakából álló várőrséget is a tömeg ellen vezényelték. *A katonák azonban megtagadták az engedelmességet.*

A vérengzés vágyától megrészegeedett rendőrtisztek közül egy *Pásztor* László nevezetű tombolt a legjobban. Ez a magából kivetkezett ember vad szitkokkal állandóan buzdította a legénységet újabb és újabb brutálisokra és maga járt elől a jó példával. *Kardot rántott és még az apró gyerekeket sem kímélte, akik a vagdalkozó rendőrök elől sirva és riadtan menekültek.* Egy embert, aki sebesülten és alétan hevert a földön, tíz-tizenöt rendőr vert agyba-főbe *Pásztor* László rendőrtiszt vezetésével. Ez a dühödt ember mindenáron vérfürdőt akart rendezni és ez sikerült is neki.

Egy óra tájban végre elcsöndesedett a *Szent György-téri* harc. *A rendőrlégények letépték a királyi palota ablakába kitűzött nemzeti lobogót, melyet azután több egyetemi hallgató megmentett és magával vitt.*

A sebesültek egy részét a helyszínen a kihívott mentők részesítették első segélyben, a sulyosabban sérülteket pedig kórházba szállították. Több sebesült egyetemi polgárt a gróf *Károlyi*-palotába vitték, ahol ápolás alá vették őket.

Esti tüntetés az országház előtt

„Engedjék szabadon a katonadiákokat!”

A Függetlenségi és 48-as párt szabad-szervezetének kezdeményezésére ma este hét órakor az egyetemi polgárok gyűlést tartottak az Országház előtt. Két szakasz feltűzött szuronyu bosnyák katona kordont vont a parlament előtt. A rendőrség részéről *Szeszlér* Hugó rendőrfőtanácsos, *Bartha* és *Szentkirályi* rendőrtanácsosok, *Kiss* István rendőrkapitány vonultak ki. A katonaság felett *Herbst* Elemér alezredes parancsnokolt, azonban a legkisebb incidens sem történt, a 3000 főnyi egyetemi ifjuság, amelyhez sok munkás csatlakozott, impozáns komolysággal tüntetett a béke és a független Magyarország mellett. *Ótvös* József megnyitó beszéde után *Vass* János képviselő tartott gyűjtő szónoklatot a képviselőház lépcsőjéről.

A beszéd alatt hirtelen terjedt, hogy az összes szabadságot katonadiákokat behívták és azokat, akik résztvettek a tüntetésben, a mintegy nyolcvan diákot, a harctérre vezényelték. Ez a hír nagy elkeseredést keltett és minduntalan felhangzott a tömegből a felkiáltás:

— *Engedjék szabadon a katonadiákokat!*

Vass János az új Magyarország megteremtéséről beszélt.

— *Első feladat — mondotta —, hogy 400 éves rabigánktól megszabaduljunk és elszakadjunk Ausztriától.* (Viharos éljenzés.) Semmiféle közös intézmény nem kell. Amde az a kis csoport, amely a parlamentben a független Magyarorszáért sikra szállott, mit sem tehet a magyarság makacs belső ellenségeivel szemben, hogyha Magyarország népe egy testtel, egy lélekkel nem áll mögöttük. Ma délután megalakult a magyar néptanács és *Károlyi* Mihály gróf délutáni kihallgatása során bejelentette öfelségének, hogy ez a néptanács átveszi az ügyek vezetését. (Hosszantartó, viharos éljenzés. *Éljen* *Károlyi* *Mihály*, Magyarország miniszterelnöke, *hangzott a közben több ezer főre megnövekedett*

tömeg ajkairól.) Együtt kell küzdeni minden magyar embernek a független Magyarországról! Ugy lásson meg az Isten bennünket, ahogy ezen dolgozunk! Verje meg mindazokat, akik Magyarországot függetlenségére ellen folytatják titkos áskálódásait!

Farkas István, a szociáldemokrata párt szószóka, szólalt fel ezután.

— Ez a sor katoná — mutatott le a szuronyos bosnyákokra — csak szimbólum. Ennek a parlamentnek a szimbóluma, amely 1867 óta nem tett egyebet, mint visszacsinálta azt, amit 1848-ban a magyar nép kivivott.

Tegze Gergely, az Országos Radikális Párt nevében üdvözölte az egyetemi ifjúságot.

A radikális párt programját — mondotta — nem akarják megérteni azok, akik mostanig hatalmon voltak. (Le velük! Lámpavasra Tiszával!) A radikális párt programjában benne van minden, ami Magyarország fejlődéséhez, önállóságához és a magyar nép jólétéhez szükséges. Lejárt az a korszak, amikor a nép még saját nyelvén sem beszélhetett, lejárt a háborus konjunktúra kihasználóinak kora. Békét akarunk, békét minden más államra való tekintet nélkül.

— El Ausztriától! El Németországtól! Éljen a független Magyarország! Vigyék el innen a cseh katonákat! Vigyék el a bosnyákokat! Hozzák haza a magyar katonákat! Ez az önálló Magyarország! Éljen a Radikális Párt! Éljen Károlyi! — zúgta percekig a tömeg.

Dr. Nagy Mihály, a nagyvárad radikális párt nevében üdvözölte a főváros népét, amely a történelmi időkben történelmi súlylyal irányítja az eseményeket.

Örömmel látja, hogy a főváros népe megmozdult. Tiszáék és a háborus uszítók korszaka lejárt. Békét akarunk és elszakadni Auszriától! A magyarnak nincs ellensége. Olaszországgal is csak Ausztria miatt viselünk hadat és ma már csak Ausztria és Németország miatt folytatják a háborút.

— Békét akarunk! El Ausztriától! Nem kell a német szövetség! — volt a tömeg visszhangja.

Egy katonadiák állt most szólásra és bejelentette, hogy a Militárkommando az összes Budapesen levő szabadságot katonadiákokat holnap ezredükhöz akarja bevonultatni. A katonadiákok kéri diáktársaik, hogy miként ők védelmezték őket a frontokon, úgy védjék meg őket ez ellen az igazságtalanság és zsarnokság ellen.

— Ne vonuljanak bel! Ne bántás a katonadiákokat! Nem engedjük, hogy ezeket is elvigyék! Hozzák vissza a magyar katonákat. El az idegen katonákkal, zúgott a tüntetők ajkán a felkiáltás.

Bókai Imre a kolozsvári egyetemi hallgatók együttérzését tolmácsolta.

Salamon László, a független és 48-as párt szabad szervezete nevében felszólította a tüntetőket, hogy rendben vonuljanak a Károlyi-párt elé és tegyenek ismét fogadalmat, hogy tántoríthatatlanul kitartanak gróf Károlyi Mihály mellett.

A hatalmas tömeg Károlyi Mihály gróftól éltette, a Himnuszt énekelve, a Károlyi-párt elé vonult.

A Károlyi-párt előtt

A Gizella-téren már 10.000 főből álló tömeg hullámozott. A Károlyi-kör ablakából Lovász Márton szószóka.

— Engedjék szabadon a katonadiákokat! Ne büntessék őket a fronttal — kiáltották a tüntetők.

Lovász megígérte, hogy a Károlyi-párt azonnal tárgyal, hogy a tüntetésben részt vett katonadiákoknak, akik kötelességüket teljesítették — semmi bántódása ne essék.

Ugyanezt ígérte meg Hock János, akinek beszéde alatt itt-ott a köztársaságot is éltették.

— 30 éve szolgálom lelkesedéssel a nemzet ügyét — mondotta Hock János — és az a meggyőződésem, hogy csak a legális törvényes és alkotmányos uton kell biztosítani a nemzet jogait. Aki most, amikor Károlyi Mihály a koronás királlyal az alkotmányos megoldásról tanácskozik, a köztársaságot él-

teti, az a nemzet ellensége. Két sürgős feladatunk van: megteremteni a külső békét és megteremteni a belső békét. Egyetlenegy csepp magyar vérnek sem szabad már folynia.

— Éljen Károlyi Mihály! Éljen a független Magyarország! Békét akarunk! — kiáltották és kiadták a jelszót:

— *Menjünk a Galilei-Kör elé!*

Letörték a Galilei Kör rendőrségi pecsétjét

A Gizella-térről a tömeg komoly áradata az Anker-köz felé indult. — *Éljen a Galilei-kör!* — *feltámad a Galilei-kör* — zúgtak az emberek, egy mintegy száz fejből álló kis csoport jelent az Anker-köz 2. számú házába, felnyitotta a Galilei-kör helyiségét, melyet a rendőrség lepecsételt volt. Kivilágították a kör helyiségeit és az erkélyről Darvas Simon ezeket mondotta:

— *Ha a sajtó leverte magáról a cenzura nyögését, a diákság kivivta a gyülekezés szabadságát, a Galilei-kör ezennel ismét megalkul s ezzel megteremti az egyesülés szabadságát.*

Még több beszéd hangzott el. A tömeg sokáig éljenzte a Galilei-kört, a Galilei-körnek a béke szent ügyéért elítelt tagjait és Adler Frigyest, majd rendben tovább vonult a Radikális Párt elé. Supka Géza és Dénes Lajos beszélt a párt nevében, megnyugtatta az ifjúságot, hogy a párt vezetősége az ő követelményeikről tanácskozik és megkérte, hogy őrizzék meg méltóságukat és oszoljanak csendben szét.

A tüntetők itt a Világot éltették, végül a Népszava szerkesztősége elé vonultak, ahol Pogány József mondott beszédet.

Estére ugylászik a rendőrség visszanyerte higgadságát, nem attackirozta a védtelen tömeget, mely csak békés demonstrációval akarta köszönteni Magyarországot újjaszületését. Az Országos Kaszinó és az Oktogon-térre néhány szakasz bosnyákok vezényeltek ki. Felesleges volt. Magyarországon már nincs szükség szuronyokra.

Diáktanács

A mai nap eseményeihez tartozik, hogy az egyetemi ifjúság 50 tagu bizottsága diáktanácsot proklamálta magát és átvette az egyetemi polgárság mozgalmának egységes vezetését.

A diáktanács ma délután elhatározta, hogy követelni fogja a letartóztatott galileista ifiúk szabadonbocsátását. Egyben elhatározta azt is, hogy a feltámadással kísérletező cenzura ellen a legmesszebbmenő és legélesebb harcot veszik fel.

Feltámadt a Galilei Kör

Az egyetemi ifjúság mozgalmát e napokban már az újonnan feltámadott Galilei Kör irányította. A galileisták egyszerűen levélben értesítették Wekerle Sándor belügyminisztert, hogy a kört feloszlató miniszteri rendeletet az események által túlhaladottnak tekintik és miután úgy látják, hogy működésükre e sorsdöntő súlyos időkben szükség van — a munkát ott folytatják, ahol az erőszakos kormánybeavatkozás előtt abbahagyták.

Az egyetemen és az utcákon már tegnap sok ezer számban osztották szét a galileisták kiáltványát az egyetemi ifjúsághoz, amelyben a következőket mondják:

Közel háromnegyed évszázadig reánk kényszerített hallgatás és kínzó némaság után, ma ismét szólunk hozzátok egyetemi barátaink. Szavunk és hangunk a régi, magunk is törhetetlenül a régiak vagyunk, az üldöztetések csak fokozták bátoroságos kedvünket és megacélozták az új világréndert küzdő dacos erőnket.

Hallgatásunk okát jól ismeritek. Amikor Keleten béklyót kovácsoltak az új életre ébredt orosz népek, a szenvedő emberiség felé nyújtott békejobbjára, ugyanakkor az ország belsejében üldözni kezdték és börtönre vetették mindazokat, akik a népek meggyezésén alapuló békét hirdető ígéreteik bevaltságát követelték.

A Galilei Kört legelőször érte az üldöző kéz, de becsületes ösztönességgel valljuk be: *rászolgáltunk!*

A legutóbbi események megérlették gyümölcsét mindazon törekvéseknek, amelyek a szabad népek szabad meggyezésén alapuló békét tüzték ki céljukul. Amiótt is tíz hónappal ezelőtt üldöztetésben volt részünk, az ma kormányférfiak által hirdetett egyetlen megoldási lehetőség.

Ily körülmények között semmi törvényes akadályt nem látjuk annak, hogy felbeszakadt munkánkat tovább ne folytathassuk. *Dolgozni akarunk!*

ismét az eljövendő emberséges, a népek kooperációján alapuló világréndert s abban az új, erős és független Magyarországról de nem frázisokkal, hanem segíteni akarjuk azok munkáját, akik az új világréndert az objektív létfeltételek, a társadalmi berendezkedés s különösen a *termelési rend megváltoztatásával* látják egyedül elérhetőnek.

Ugy érezzük, hogy szükség van munkánkra, tehát ismét dolgozni fogunk s ezen törekvésünkben csakis saját lelkiismeretünk szavára hallgatunk. Munkánkat tehát megkezdjük és elvárjuk, hogy a becsületesen érző és gondolkodó ifjuság meg fogja érteni, hogy e történelmi napokban így kellett cselekedni és hívó szavunkra eljön táborunkba, hogy erős hittel tegyen tanúságot a dolgozó embermilliók egyetakarása: az új világrénd megteremtése és felépítése mellett.

Ma délelőtt zárt sorokban vonultak fel a Galilei Kör ifjai és megzavarták a Szent Imre-körnek és a különböző kongregációk tagjainak visszatérítő felkínálkozását a bukott reakciónak és hatalomnak s a Nemzeti Múzeum előtti térségen rögtönzött gyűlést tartván, a Múzeum lépcsőjéről dr. Sisa Miklós elnök tartott lelkesítő beszédet, amelyben ismertette a Galilei Kör „*bűneinek sorozatát*”, amelyért az üldöztetés érte, de amely cselekedetekkel ma ezren és ezren vallották magukat egynek a diákok gyűlésén.

A Galilei Kör vezetősége értesíti ezúton is tagjait, hogy rövid néhány nap alatt régi helyiségei felett is rendelkezni fog, de addig is kéri, hogy a csatlakozók közöljék címüket (VI., Anker-köz 2. II. 4. szám alá) a kör régi helyisége címen.

Csökken-e a spanyol járvány?

653 új beteg, 55 halott

A tegnap meg tegnapelőtti statisztika és a mai nap adatai azt mutatják, hogy a spanyol járvány Budapest területén csökkent az utóbbi napokban. Viszont, ha a kórházak jelentéseit nézzük, (valamennyi tulzsufoltásról számol be) megijedünk, milyen hihetetlen arányban terjed a járvány napról-napra. A Zita-kórházban például 1095 hely volna és 1639 beteget ápolnak.

Ezeket a bajokat súlyosítja az, hogy Belgrád kiürített kórházaiból szállítják hozzánk a betegeket.

A honvédelmi miniszter úgy a közös, mint a honvéd hadosztálybiróságához leiratot intézett, amelyben felszólítja, hogy a spanyol járványra való tekintettel a katonai bírósági tárgyalásokat november 3-ig fuggasszék fel, illetve halasszák el. A leirat folytán mindkét katonai bíróságnál a mára kitűzött tárgyalásokat azonnal félbeszakították és elhalasztották. A katonai bíróságoknál épp úgy, mint a polgári bíróságoknál november 3-án kezdődnek meg a tárgyalások.

Sok baj merül fel a temetések körül is. A dunabalti köztemető igazgatósága jelentést tett a tanácsnak arról, hogy a járvány következtében a napi temetések száma annyira megszorodott, hogy azok zavartalan lebonyolítása csak úgy biztosítható, ha megfelelő számu sírásó áll a rendelkezésre és ha a temetéseket úgy délelőttre, mint délutánra egyenletesen beosztják. A tanács ennek folytán felhívta a közkórházakat és szegényházakat, hogy az ezekben az intézetekben elhaltakat további intézkedésig kizáróan a délelőtti órákban szabad eltemetni, a sírásó személyzet megfelelő pótlása ügyében pedig a tanács a hadisírok felügyelőségéhez írt át.

Az egyetemi hallgatók kéréseit és követeléseit a következő rendelet intézte el. Az 1876. évi XIV. törvénycikk 34. §-ának második bekezdése értelmében a magyar királyi belügyminiszter a vallás- és közoktatásügyi miniszter meghallgatásával az évi október 23-ától november 3-áig a tudományegyetem bezárását rendelte el azzal a megjegyzéssel, hogy nincs észrevétele az ellen, hogy a katonai hallgatók a rajztermeket, laboratóriumokat, klinikákat az előadások szünetelésének tartama alatt is látogathassák. Vizsgálókat, szigorlatokat és felavatókat az előadások szünetelése alatt is tartatnak. Annak meghatározása pedig, hogy mely intézetek, klinikák és laboratóriumok tartandók nyitva és mily módon, az az illetékes tudománykarok hatáskörébe tartozik.

Párisból írják, hogy kormányrendelet jelent meg, amely eltölti a betegek kórházi látogatását. Ez a rendelet az álarc kötelei viselését is előírja az orvosoknak és ápolónőknek. A kormány a gyógyszerárak rendelkezésére 2 tonna kint osztott szét.

A főváros Gyöngyösi-uti kórházában dr. Hochmann Sándor orvos antiseptococcuszermoltással kísérletezik a vegyes influenzás fertőzések, főképpen az influenzás tüdőgyulladás és tüdőlob kezelésében. A szérum-oltás az eddigiek szerint igen jó eredménnyel járt abban az esetekben, ahol a megbetegedéseknek a legsúlyosabb szeptikus jellege van. Ez az eljárás a differenciellenes eljárás.